

APYLINKIŲ TEISMŲ TEISĖJŲ SAJUNGA

Asociacija, Laisvės a. 17, LT-35200 Panevėžys, tel. 8 (45) 502165, faks. 8 (45) 581448,
el. p. panteismas@post.omnitel.net
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 302201581

Lietuvos Respublikos
Teisingumo ministerijai,

2009-09-10

Nacionalinei teismų administracijai

Apylinkių teismų teisėjų sąjunga pateikia pastabas dėl Lietuvos Respublikos Civilinio proceso kodekso pakeitimo ir papildymo įstatymo projekto (projekto numeris 6615(1)).

Atkreipiame dėmesį į keletą svarbiausių projektu siūlomų pataisų, su kuriomis *nesutinkame*:

1. Apylinkės teismams perduodamos nagrinėti bylos, kuriose ieškinio kaina neviršija 150 tūkstančių litų, be to- viešojo konkurso teisinių santykių bylos ir bylos dėl bankų įstatinio kapitalo didinimo. Manome, kad tokios pataisos galėtų būti priimtose tik atlikus paskaičiavimus, kaip pasikeis darbo kiekiai apylinkių teismuose, kiek turės būti padidintas darbuotojų skaičius apylinkių teismuose (ne tik teisėjų, bet ir padėjėjų bei sekretorių), ir kiek turės būti padidinti teismams skiriami asignavimai už papildomai skiriamą darbą.

2. Negalime sutikti su nuostata, kad nagrinėjant konkrečią bylą aukštesnysis teismas pagal suinteresuotos šalies prašymą galėtų nustatyti bylą nagrinėjančiam teisėjui tam tikrų procesinių veiksmų atlikimo terminą. Tai yra Konstitucijos 109 str. nustatyto teisėjo nepriklausomumo principo pažeidimas, kišimasis į teisėjo veiklą vykdant teisingumą. Nėra įvertinta, kad jau vien tokio pobūdžio prašymas užvilkins bylos nagrinėjimą, nes visą bylą reikės perduoti aukštesniajam teismui, sulaukti nutarties, pargabenti bylą atgal. Yra atvejų, kad bylų nagrinėjimas tam tikruose teismuose užsitęsia, tačiau vienintelė to priežastis yra pernelyg didelis apylinkių teismų teisėjų darbo krūvis. Kai kurių procese nustatytų terminų vis sunkiau laikytis dėl ribotų fizinių galimybių, dėl riboto darbo laiko ir dėl riboto paros laiko. Terminų nesilaikymo problema turi būti sprendžiama iš esmės ir kompleksiškai- iš vienos pusės paprastinant procesą, iš kitos pusės- paskiriant konkrečiam teismui pakankamą kiekį teisėjų ir kitų teismo darbuotojų.

3. Projektu siūloma įvesti naują institutą- „netikrojo sprendimo už akių“ (siūlomas CPK 285-1 str.). Nesuprantama yra tokios pataisos esmė. Pats terminas „netikrasis“ yra negatyvios prasmės, todėl visuomenės nebus supastas, asocijuos su fiktyviu, padirbtu, negaliojančiu sprendimu ir pan. Tokios klaidinančios, neigiamą reikšmę turinčios sąvokos įstatyme neturėtų būti vartojamos. Dabar egzistuojantis sprendimo už akių institutas ir preliminarus sprendimo institutas leidžia išnagrinėti bylas per trumpesnius terminus, sutaupyti šalių lėšas, leidžia sudrausminti pasyviąją šalį, todėl esminių pakeitimų daryti nereikėtų.

4. Siūlomi pakeitimai turės neigiamą įtaką bylų dėl teismo įsakymų išdavimo nagrinėjimo operatyvumui, nes šios rūšies bylose įvedamas trūkumų šalinimo institutas, nutarčių apskundimas. Bylų dėl teismo įsakymų nagrinėjimo tvarka jau nusistovėjusi, visuomenei priimtina. Galima būtų šių bylų nagrinėjimą padaryti efektyvesnę ir ekonomišką, jeigu būtų grąžinta tvarka, galiojusi Civilinio proceso kodekse nuo 1999-01-01 iki 2003-01-01, kurios esminiai ypatumai buvo tie, kad teismo įsakymas buvo priimamas tik įteikus procesinius dokumentus skolininkui ir negavus jo prieštaravimų. Kitu atveju byla buvo nukreipiama nagrinėti ieškinio teisenos tvarka arba kreditoriui esant neaktyviam, pareiškimas buvo laikomas nepaduotu. Dabar siūlomos pataisos faktiškai priartina bylų dėl teismo įsakymų nagrinėjimo tvarką prie ieškinių nagrinėjimo tvarkos. Bylų kiekiui, operatyvumui ir ekonomiškumui tai duos priešingą efektą, negu kad tikimasi.

Pažymime, kad šias pastabas teikia apylinkių teismų teisėjai, kurie su Civilinio proceso kodeksu dirba kiekvieną dieną. Ilgametės praktikos metu proceso netobulumai ir ydos akivaizdžiai matomos. Keisti procesą vadovaujantis vien teoriniais samprotavimais ir neatsižvelgiant į teisės praktikų nuomonę būtų trumparegiška.

Priede pateiktoje lentelėje mes pateikiame konkrečias pastabas dėl konkrečių įstatymo projekto straipsnių.

Apylinkių teismų teisėjų sąjungos
Pirmininko pavaduotoja

Diana Labokaitė

Originalas siunčiamas Teisingumo ministerijai

Tel.8-37-466237, 8-687-12214

Pastabos dėl CPK pakeitimų (projekto Nr. 6615(1))

Eil. Nr.	Įstatymo pakeitimo tekstas (lyginamasis variantas)	Pastabos, pasiūlymai
1.	<p style="text-align: center;">2 straipsnis. 3 straipsnio 4 dalies pakeitimas</p> <p style="text-align: center;">Pakeisti 3 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„4. Nustatę Konkrečioje byloje nustatę, kad teisės norminis teisės aktas ar jo dalis, kurio atitikimo atitiktis atitiktis Konstitucijai ar įstatymams kontrolė nepriklauso Konstitucinio Teismo kompetencijai, prieštarauja įstatymui ar Vyriausybės teisės norminiam teisės aktui, teismas, priimdamas sprendimą, neturi tokiu teisės aktu vadovautis. Bendrosios Tokiu atveju bendrosios kompetencijos teismas taip teisę sustabdyti sustabdo bylos nagrinėjimą ir nutartimi kreiptis kreipiasi į administracinį teismą, prašydamas patikrinti, ar atitinkamas teisės norminis teisės aktas ar jo dalis atitinka įstatymą ar Vyriausybės teisės norminį teisės aktą. Gavęs įsiteisėjusį administracinio teismo sprendimą, teismas atnaujiną bylos nagrinėjimą. Norminis administracinis aktas (ar jo dalis) laikomas panaikintu ir paprastai negali būti taikomas nuo tos dienos, kurią oficialiai buvo paskelbtas įsiteisėjęs administracinio teismo sprendimas dėl atitinkamo norminio akto (ar jo dalies) pripažinimo neteisėtu.“</p>	<p style="text-align: center;">Atitinkamai pailgės bylų nagrinėjimo terminai, nes sustabdžius bylą reikės laukti administracinio teismo sprendimo.</p> <p style="text-align: center;">Siūlytina nekeisti dabar galiojančios redakcijos.</p>
2.	<p style="text-align: center;">3 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas</p> <p style="text-align: center;">Pakeisti 4 straipsnį ir jį išdėstyti taip:</p> <p style="text-align: center;">„4 straipsnis. Vienodos teismų praktikos formavimas</p> <p>Teismai, taikydami teisę, atsižvelgia į Teismų įstatymo nustatytą tvarką paskelbtose kasacine tvarka priimtose nutartyse esančius teisės taikymo išaiškinimus. Teismus saisto jų pačių ir aukštesnės instancijos teismų sukurtos teisės aiškinimo taisyklės. Šios taisyklės civilinėse bylose gali būti keičiamos tik Lietuvos Aukščiausiojo Teismo ir Lietuvos apeliacinio teismo, kai tai objektyviai būtina ir tinkamai argumentuota.“</p>	<p style="text-align: center;">Akivaizdu, kad naujai siūlomos kodekso nuostatos esmingai keičia vienodos teismų praktikos formavimo mechanizmą bei praplečia subjektų, formuosiančių praktiką, ratą – praktikos formuotojais tampa visi teismai ir teisėjai. Siūlomi pakeitimai padidina teisėjo darbo sąnaudas renkant informaciją apie visoje valstybėje priimtus teismo sprendimus bei sukelia prieštaravimus tarp to paties lygio teisėjų sprendžiant klausimą, kuris tos pačios grandies teismo sprendimas bus laikomas suformavusiu praktiką, jei aukštesnis teismas nagrinėjimu klausimu nebus pasisakęs.</p> <p style="text-align: center;">Šiuo pakeitimu faktiškai suvienodinama skirtingų instancijų teismų sprendimų ir nutarčių doktrininė reikšmė. Jeigu visų instancijų teismų suformuluotos teisės taikymo taisyklės vienodai reikšmingos, tai kodėl skirtingų teismų grandžių teisėjų atlyginimas taip smarkiai skiriasi? Nuosekliai einant šia linkme teisėjų atlyginimas turėtų būti nustatytas vienodas visų lygių teismuose.</p>
3.	<p style="text-align: center;">10 straipsnis. 27 straipsnio 1 punkto pakeitimas ir 3, 5 punktų pripažinimas</p>	<p style="text-align: center;">Apylinkių teisėjų sąjungai ypač didelį susirūpinimą kelia tai, kad be jokio pagrindo bei reikalingumo siekiama padidinti ieškinio sumą apylinkių teismų nagrinėjamosiose bylose ir dar didesnę bylų srautą</p>

	<p style="text-align: center;">netekusiais galios</p> <p>1. 27 straipsnio 1 punkte po žodžių „vienas šimtas“ įrašyti žodį „penkiasdešimt“, išbraukti žodžius „dėl turto padalijimo“ ir šį punktą išdėstyti taip:</p> <p>„1) kuriose ieškinio suma didesnė kaip vienas šimtas penkiasdešimt tūkstančių litų, išskyrus šeimos teisinių santykių bylas dėl turto padalijimo“;</p> <p>2. 27 straipsnio 3 punktą pripažinti netekusiu galios.</p> <p>3) dėl civilinių viešo konkurse teisinių santykių;</p> <p>3. 27 straipsnio 5 punktą pripažinti netekusiu galios.</p> <p>5) pagal banko laikinojo administratoriaus pareiškimą dėl banko akcinio kapitalo sumažinimo;</p>	<p>nukreipti į apylinkių teismus. Pagal Nacionalinės teismų administracijos paskaičiavimus, apylinkių teismų darbo krūvis esant dabar galiojančiam kodeksui ir taip yra didžiausias, peržengiantis žmoniškų galimybių ribas. Projekto siūloma pataisa dar labiau didinamas apylinkių teismų teisėjų darbo krūvis, nesprendžiant teisėjų, padėjėjų ir kitų apylinkių teismų darbuotojų krūvių paskirstymo bei apmokėjimo už papildomą darbą.</p> <p>Šio straipsnio 3p. ir 5 p. išbraukimas iš Apygardų teismams teisingų bylų kategorijos padidina apylinkių teisėjų darbo krūvį, tuo labiau, kad bylos dėl viešojo konkurso ir dėl banko įstatinio kapitalo didinimo yra priskirtos sudėtingų bylų kategorijai ir šias bylas, kaip ir tas kurių ieškinio suma yra didesnė nei vienas šimtas tūkstančių privalo nagrinėti aukštesnę kvalifikaciją, bei darbo stažą turintys apygardų teismų teisėjai, kurių darbo apmokėjimas yra didesnis negu apylinkių teismų teisėjų..</p> <p>Aiškinaujame rašte nurodoma, kad ieškinio piniginė riba keičiama atsižvelgiant į infliacijos rodiklius. Tačiau infliacijos pastarąjį pusmetį nėra arba ji labai nežymi, nekilnojamojo turto kainos mažėja, todėl nesuprantama, kokiais motyvais ir paskaičiavimais apylinkių teismų nagrinėjamų ieškinių riba nustatoma 150 tūkstančių vietoje buvusių 100 tūkstančių.</p> <p style="text-align: center;">Siūlome šių pakeitimų atsisakyti.</p>
4.	<p style="text-align: center;">32 straipsnis. 72 straipsnio papildymas 3 ir 4 dalimis</p> <p>1. Papildyti 72 straipsnį 3 dalimi:</p> <p>„3. Jeigu pirmosios instancijos teismas laiku neatlieka procesinių veiksmų, kuriuos pagal šį Kodeksą privalo atlikti, šio veiksmo atlikimu suinteresuotas proceso dalyvis turi teisę kreiptis į aukštesnės pakopos teismą su prašymu nustatyti terminą atitinkamam procesiniam veiksmui atlikti.“</p> <p>2. Papildyti 72 straipsnį 4 dalimi:</p> <p>„4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytas prašymas paprastai nagrinėjamas rašytinio proceso tvarka, nepranešus byloje dalyvaujantiems asmenims apie posėdžio laiką ir vietą ir nekviečiant jų į teismo posėdį. Prašymas turi būti išnagrinėtas ne vėliau kaip per keturiolika dienų nuo jo gavimo aukštesnės pakopos teisme dienos. Prašymą nagrinėja aukštesnės pakopos teismo pirmininkas arba Civilinių bylų skyriaus pirmininkas.“</p>	<p>Įteisinamas aukštesniųjų teismų kišimasis į pirmosios instancijos teismo veiklą nagrinėjant bylas. Konstitucijos 109 str. sako, kad „teisėjas ir teismai, vykdydami teisingumą, yra nepriklausomi. Teisėjai, nagrinėdami bylas, klauso tik įstatymo“. Manome, kad pataisa yra prieštaraujanti Konstitucijai.</p> <p>Ne paslaptis, kad pirmosios instancijos teismai ne visuomet yra pajėgūs laikytis procesinių terminų. Tačiau ši problema turi būti sprendžiama peržiūrint darbo krūvį, jo pasiskirstymą, supaprastinant procesą ten, kur tai įmanoma, o ne nustatant papildomą administravimą. Šiuo projektu nustatoma didesnė nagrinėjamų bylų apimtis apylinkių teismams, didinamas darbo krūvis, ir tuo pačiu nustatomos priemonės, kurios galimai pailgins bylinėjimąsi.</p>
5.	<p style="text-align: center;">49 straipsnis. 96 straipsnio</p>	<p>Iki šiol galiojo praktika, kad nuo</p>

	<p>papildymas 5, 6, 7, 8 dalimis</p> <p>1. Papildyti 96 straipsnį 5 dalimi:</p> <p>„5. Teismas gali nukrypti nuo šio straipsnio 1–3 dalyse nustatytų bylinėjimosi išlaidų atlyginimo valstybei taisyklių, atsižvelgdamas į tai, ar šalių procesinis elgesys buvo tinkamas, ir įvertindamas priežastis, dėl kurių susidarė bylinėjimosi išlaidos.“</p> <p>2. Papildyti 96 straipsnį 6 dalimi:</p> <p>„6. Jeigu iš proceso šalies pagal šį straipsnį į valstybės biudžetą išieškotina bendra suma yra mažesnė už teisingumo ministro kartu su finansų ministru nustatytą minimalią valstybei priteistiną bylinėjimosi išlaidų sumą, teismas tokios sumos nepriteisia ir ji nėra išieškoma.“</p> <p>3. Papildyti 96 straipsnį 7 dalimi:</p> <p>„7. Išieškant bylinėjimosi išlaidas į valstybės biudžetą, valstybei atstovauja Valstybinė mokesčių inspekcija.“</p> <p>4. Papildyti 96 straipsnį 8 dalimi:</p> <p>„8. Kai išieškoti bylinėjimosi išlaidų į valstybės biudžetą neįmanoma dėl objektyvių priežasčių arba kai priverstinis jų išieškojimas iš esmės pablogintų fizinio asmens (ar jo šeimos) turtinę padėtį, asmens, iš kurio priteistas bylinėjimosi išlaidų atlyginimas valstybei, prašymu teismas, atsižvelgdamas į šio asmens turtinę padėtį ar kitas aplinkybes, motyvuota nutartimi rašytinio proceso tvarka turi teisę iš dalies atleisti tokį asmenį nuo bylinėjimosi išlaidų atlyginimo valstybei. Prašymas atleisti iš dalies nuo bylinėjimosi išlaidų atlyginimo valstybei turi būti motyvuotas ir pagrįstas įrodymais. Toks prašymas gali būti pateikiamas iki teismo procesinio sprendimo dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo valstybei įvykdymo. Teismas prašymo netenkina, jeigu nustato, kad šalies procesinis elgesys buvo netinkamas.“</p>	<p>bylinėjimosi išlaidų gali būti atleisti tik asmenys, gavę valstybės garantuojamą teisinę pagalbą. Dabar teikiama redakcija yra skirta atleisti tam tikrus asmenis nuo bylinėjimosi išlaidų, jeigu priteistina suma yra maža arba jeigu egzistuoja kitos objektyvios priežastys. Manome, kad tokia galimybė neskatins asmenų mažiau bylinėtis ir apgalvoti pasekmes prieš kreipiantis į teismą, bet priešingai, padidins bylų teismuose skaičių ir sukels papildomo darbo teismams, nes reikės svarstyti prašymus atleisti nuo bylinėjimosi išlaidų .</p> <p>Straipsnio 5d. nuostatos padidina nepasitikėjimą teismo atliekamu darbu, nes yra įvedama teismo teisė „subjektyviai“ spręsti, ar šalies elgesys buvo tinkamas ar netinkamas. Darytina išvada, kad teismas gali sumažinti išlaidas vadovaudamasis subjektyviais kriterijais nepaisydamas to, kad valstybė jas yra patyrusi.</p> <p>Straipsnio papildymas 6d. yra susijęs su atitinkamu poįstatyminio akto priėmimu, kas atitinkamai gali apsunkinti šios dalies taikymą.</p> <p>Straipsnio 8d., Apylinkių teismų sąjungos nuomone, didina teismuose atliekamų procesinių veiksmų kiekį neatkreipiant dėmesio į tai, kad iš esmės šis klausimas dabar galiojančiame kodekse yra aptartas sprendžiant žyminio mokesčio sumokėjimo, atleidimo nuo jo ar atidėjimo klausimą. Bylinėjimosi išlaidų dydžio atlyginimo valstybei klausimas šaliai pateikus prašymą gali būti atitinkamai išspręstas ir teismui priimant sprendimą, nerašant tuo klausimu atskiros nutarties.</p>
6.	<p>98 straipsnio 1 ir 3 dalių pakeitimas</p> <p>1. Pakeisti 98 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„1. Šaliai, kurios naudai priimtas sprendimas, teismas priteisia iš antrosios šalies išlaidas už advokato ar advokato padėjėjo, dalyvavusio nagrinėjant bylą, pagalbą, taip pat už pagalbą rengiant procesinius dokumentus bei</p>	<p>Tai reiškia, kad šalis atstovaujama advokato ar advokato padėjėjo, gali nesirūpinti pareiga pateikti įrodymus apie patirtas atstovavimo išlaidas dar teismo posėdžio metu iki bylos išnagrinėjimo iš esmės. Įtvirtinus tokią nuostatą, atsirastų galimybė nesirūpinti proceso koncentracija, visų galimų klausimų išsprendimu per teismo posėdį, dalyvaujant šalims, duodant paaiškinimus. Papildomo sprendimo priėmimas,</p>

	<p>teikiant konsultacijas. Šios išlaidos negali būti priteisiamos, jeigu prašymas dėl jų priteisimo bei išlaidų dydį patvirtinantys įrodymai nepateikti iki bylos išnagrinėjimo iš esmės pabaigos. Dėl išlaidų atlyginimo šalis teismui pateikia prašymą raštu su išlaidų apskaičiavimu ir pagrindimu. Iki bylos nagrinėjimo iš esmės pabaigos teisme pateiktus prašymus dėl išlaidų atlyginimo teismas išnagrinėja priimdamas sprendimą dėl ginčo esmės. Prašymai dėl išlaidų atlyginimo, nepaduoti teismui iki bylos nagrinėjimo iš esmės pabaigos, sprendžiami šio Kodekso 277 straipsnio nustatyta tvarka.“</p> <p>2. 98 straipsnio 3 dalyje po žodžio „priteisiant“ išbraukti žodžius „išlaidas kiekvienos instancijos teisme atstovavusio“, vietoj žodžių „pagalbai apmokėti“ įrašyti žodžius „pagalbos išlaidas pirmosios ir apeliacinės instancijos bei kasaciniame teisme“ ir šią dalį išdėstyti taip:</p> <p>„3. Šio straipsnio nuostatos taikomos priteisiant išlaidas kiekvienos instancijos teisme atstovavusio advokato ar advokato padėjėjo pagalbai apmokėti pagalbos išlaidas pirmosios ir apeliacinės instancijos bei kasaciniame teisme.“</p>	<p>pratęsia terminus sprendimų įsiteisėjimo, teismas apkraunamas papildomu darbu, posėdžiais.</p> <p>Manome jog šis pakeitimas netikslingas.</p>
7.	<p>54 straipsnis. 104 straipsnio 2 dalies pakeitimas</p> <p>Pakeisti 104 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„2. Nutartis paskirti išpėjimą yra užrašoma teismo posėdžio protokole, o jeigu teismo posėdžio protokolas nerašomas, — išpėjimas įspėjimas skiriamas žodžiu, jei posėdžio eiga fiksuojama naudojant informacines ir elektroninių ryšių technologijas. Kitais atvejais išpėjimas skiriamas rašytine teismo nutartimi. Nutartis skirti išpėjimą neskundžiama.“</p> <p>55 straipsnis. 105 straipsnio 2 dalies pakeitimas</p> <p>Pakeisti 105 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„2. Nutartis pašalinti asmenį Pašalinimas iš teismo posėdžio salės yra užrašoma teismo posėdžio protokole skiriamas žodžiu, jei posėdžio eiga fiksuojama naudojant informacines ir elektroninių ryšių technologijas. o jeigu teismo posėdžio protokolas nerašomas, — Kitais atvejais asmuo iš teismo posėdžių salės pašalinamas rašytine</p>	<p>Galiojantis kodeksas numato pirmininkaujančiam skirti išpėjimą ir pašalinimą iš teismo posėdžio salės protokoline nutartimi, paprastai trumpai užrašant motyvus. Projektu siūloma, jog esant projekte aptartai situacijai pirmininkaujantis išeitų į pasitarimų kambarį priimti nutarties ir grįžęs ją paskelbtų dėl asmens (žiūrovo) išpėjimo, o vėliau ir dėl pašalinimo. Įvertinus laiko sąnaudas, tai galėtų užtrukti pakankamai netrumpą laiko tarpą, kurio metu proceso dalyviai būtų priversti laukti pirmininkaujancio teisėjo. Tokiu būdu būtų atsitraukiama nuo posėdžio, bylos nagrinėjimo esmės, būtų gaišinamas teismo, šalių ir kitų proceso dalyvių laikas. Ir viso šio veiksmo esmė išlieka ta pati, nutartis neskundžiama. Galiojantis kodeksas aptarė ir tą situaciją jeigu teismo posėdžio protokolas nerašomas, tuomet priimama rašytinė nutartis.</p> <p>Pataisos šių straipsnių tik prailgintų bylos išnagrinėjimo terminus. Manoma jog išpėjimas ir pašalinimas iš teismo posėdžio salės galėtų būti pareikštas žodžiu naudojant informacines ir elektronines ryšių technologijas.</p>

	<p>teismo nutartimi. Nutartis pašalinti asmenį iš teismo posėdžių salės neskundžiama.“</p>	
<p>8.</p>	<p>78 straipsnis. 136 straipsnio 4 dalies pakeitimas</p> <p>136 straipsnio 4 dalį papildyti antruoju sakiniu ir šią dalį išdėstyti taip:</p> <p>„4. Teismas, nustatęs, kad teismo (teismų) žinioje yra kelios vienu metu bylos, kuriose dalyvauja tos pačios šalys, arba kelios bylos pagal vieno ieškovo ieškinius skirtingiems atsakovams, arba pagal skirtingų ieškovų ieškinius tam pačiam atsakovui, gali sujungti tas bylas į vieną bylą, kad jos būtų kartu išnagrinėtos, jeigu taip sujungus bus greičiau ir teisingai išnagrinėti ginčai, taip pat tais atvejais, kai jose nagrinėjami reikalavimai tarpusavyje susiję ir dėl to bylų negalima išnagrinėti skyrium. Dėl tame pačiame teisme nagrinėjamų bylų sujungimo bylą nagrinėjančio teisėjo (teisėjų) prašymu sprendžia to teismo pirmininkas, pirmininko pavaduotojas arba Civilinių bylų skyriaus pirmininkas, dėl skirtinguose teismuose nagrinėjamų civilinių bylų sujungimo bylą nagrinėjančio teisėjo (teisėjų) prašymu sprendžia aukštesnės pakopos teismo pirmininkas arba Civilinių bylų skyriaus pirmininkas, dėl bendrosios kompetencijos teismuose nagrinėjamų civilinių bylų sujungimo su administraciniuose teismuose nagrinėjamomis bylomis sprendžiama šio Kodekso 36 straipsnyje nustatyta tvarka.“</p>	<p>Iki šiol galiojo nuostata, leidusi teisėjui sujungti bylas arba prie savo bylos prijungti kito teisėjo bylą. Nesuprantama, kodėl bylų sujungimo klausimą, jei bylos yra tame pačiame teisme, turi spręsti teismo pirmininkas. Tokia praktika tik komplikuos bylos nagrinėjimo eigą, nes teismo pirmininkas turės paimti bylą, perskaityti, atlikti joje veiksmus.</p> <p>Manome, kad pataisa yra nereikalinga.</p>
<p>8.</p>	<p>85 straipsnis. 145 straipsnio pakeitimas</p> <p>Pakeisti 145 straipsnį ir jį išdėstyti taip:</p> <p>„145 straipsnis. Laikinių apsaugos priemonių rūšys, jų taikymas ir atsakomybė už teismo nustatytus draudimus</p> <p>1. Laikinosios apsaugos priemonės gali būti:</p> <p>1) atsakovo nekilnojamojo daikto areštas;</p> <p>2) įrašas viešame registre dėl nuosavybės teisės perleidimo draudimo;</p> <p>3) kilnojamojų daiktų, piniginių lėšų ar turtinių teisių, priklausančių atsakovui ir esančių pas atsakovą arba trečiuosius asmenis,</p>	<p>Siūloma įvesti naują laikinąją apsaugos priemonę – šalia CPK 145 straipsnio 1 dalies 8 punkte buvusio draudimo išimtiniais atvejais atsakovui išvykti iš nuolatinės gyvenamosios vietos, įvestas ir <i>draudimas išvežti vaiką iš nuolatinės gyvenamosios vietos be teismo leidimo</i>. Mūsų nuomone, tokia Projekto redakcija ne tik kad neveiksminga, bet ir gali sąlygoti asmens teisių pažeidimus. Uždraudimas vaiką išvežti iš vaiko nuolatinės gyvenamosios vietos reiškia, tam tikra prasme, vaiko areštą, nes vaikas, pagal siūlomą Projekto redakciją, negali jokiais tikslais palikti nuolatinės gyvenamosios vietos be teismo leidimo, todėl teismas turėtų išvardinti išimtis, kur vaikas galėtų išvykti, pvz.: vaikų darželis, mokykla ir t. t. Tokia priemonė labiau panaši į baudžiamajame procese numatytą kardomąją priemonę - namų areštą, nors taikoma ne tiesiogiai asmeniui, bet draudimas faktiškai veikia vaiką, kuris negali palikti nuolatinės gyvenamosios vietos. Normoje draudimas formuluojamas ne vaikui, kuris turi likti nuolatinėje gyvenamojoje vietoje, bet atsakovui (vienam iš tėvų), todėl galima manyti, jog pačiam vaikui nedraudžiama išvažiuoti iš nuolatinės gyvenamosios vietos be teismo sprendimo arba kitam asmeniui, ne atsakovui, taip pat nedraudžiama išvežti vaiko iš gyvenamosios vietos.</p>

<p>areštas;</p> <p>4) atsakovui priklausančio daikto sulaikymas;</p> <p>5) atsakovo turto administratoriaus paskyrimas;</p> <p>6) draudimas atsakovui dalyvauti tam tikruose sandoriuose arba imtis tam tikrų veiksmų;</p> <p>7) draudimas kitiems asmenims perduoti atsakovui turtą arba vykdyti kitas prievoles;</p> <p>8) išimtiniais atvejais draudimas atsakovui išvykti iš nuolatinės gyvenamosios vietos ir (arba) draudimas išvežti vaiką iš nuolatinės gyvenamosios vietos be teismo leidimo;</p> <p>9) turto realizavimo sustabdymas, jeigu pareikštas ieškinys dėl arešto šiam turtui panaikinimo;</p> <p>10) išieškojimo vykdymo procese sustabdymas;</p> <p>11) laikino materialinio išlaikymo priteisimas ar laikinų apribojimų nustatymas;</p> <p>12) įpareigojimas atlikti veiksmus, užkertančius kelią žalai atsirasti ar padidėti;</p> <p>13) kituose įstatymuose numatytos priemonės, kurių nesiėmus teismo sprendimo įvykdymas gali pasunkėti ar pasidaryti nebeįmanomas.</p>	<p>Kita svarbi aplinkybė, jog tokia priemone nėra pasiekiamas joks tikslas ir ji negali būti faktiškai pritaikyta, nes pagal įstatymą vaikas neturi savo nuolatinės gyvenamosios vietos. Pagal Lietuvos Respublikos Civilinio kodekso¹ (toliau tekste – CK) 2.14 straipsnio 1 dalį nepilnamečių fizinių asmenų nuolatine gyvenamąja vieta laikoma jų tėvų ar globėjų (rūpintojų) nuolatinė gyvenamoji vieta. Pagal CK 3.169 straipsnį, kai tėvas ir motina gyvena skyrium, vaiko gyvenamoji vieta nustatoma su vienu iš tėvų jų sutarimu arba teismo sprendimu. Taigi vaiko gyvenamoji vieta yra nustatoma kartu su vienu iš tėvų ir laikoma ta vieta, kuri yra vieno iš tėvų nuolatinė gyvenamoji vieta, bet nėra siejama su konkrečia vaiko nuolatine gyvenamąja vieta, todėl vienam iš tėvų pakeitus savo nuolatinę gyvenamąją vietą ir išvežus vaiką iš buvusios savo nuolatinės gyvenamosios vietos į kitą, net ir į esančią užsienio valstybėje, pritaikyta laikinoji apsaugos priemonė nebūtų pažeista.</p> <p>Jei Projekto rengėjai siekė, jog esant ginčui teisme dėl vaiko gyvenamosios vietos nustatymo, vaiko gyvenamoji vieta nebūtų keičiama, tai įstatymo redakcija galėtų būti formuluojama kaip draudimas atsakovui, kaip vienam iš tėvų, su kuriuo vaikas gyvena, keisti nuolatinę gyvenamąją vietą be teismo leidimo, bet ne draudimas išvežti vaiką iš nuolatinės gyvenamosios vietos. Tačiau ir toks draudimas turi kai kurių galimai asmens teises varžančių aspektų, pvz.: vienas iš tėvų, su kuriuo gyvena vaikas, privalo išvykti gyventi ir dirbti į užsienį; neturi lėšų išlaikyti gyvenamąjį plotą, kuriame gyvena iki šiol, ir panašiai.</p> <p>Be to, tokia laikinoji apsaugos priemonė neturi teisinio pagrindo jos taikymui numatyto CPK 144 straipsnio 1 dalyje, pagal kurią laikinosios apsaugos gali būti taikomos tik tuo atveju, jei jų netaikius teismo sprendimo įvykdymas pasunkėtų arba pasidarytų negalimu. Kaip draudimas išvežti vaiką iš nuolatinės gyvenamosios vietos be teismo leidimo gali apsunkinti teismo sprendimo įvykdymą arba padaryti jį negalimu, sunku sugalvoti. Galimas ieškoviui palankaus teismo sprendimo rezultatas gali būti vaiko nuolatinės gyvenamosios vietos nustatymas kartu su ieškovu. Tiek iki sprendimo priėmimo, tiek ir priėmus atsakovui nepalankų teismo sprendimą, atsakovas laisvai gali išvežti vaiką, t. y. paties teismo sprendimo įvykdymo laikinoji apsaugos priemonė neįtakoja. O laikinoji apsaugos priemonė, neįtakojanti teismo sprendimo įvykdymo negali būti taikoma (CPK 144 str. 1 d.). Vaikas nėra daiktas, jo nusiėmimas nėra įmanoma, tokias pat pasekmes (baudą) nustato ir vykdymo procesas asmeniui nevykdančiam teismo sprendimo, todėl ne tik nėra teisinio pagrindo šios priemonės taikymui, bet nėra ir tikslingumo jos taikymui. Savo esme tai ieškinys dėl pripažinimo. Mes pritarume pozicijai, jog tokių ieškinių užtikrinti negalima. Veiksmai susiję su vaiku, jo laisvėmis, teisėmis yra baudžiamosios teisės dalykas, todėl sunku suprasti šią Projekte siūlomą priemonę ir jos tikslą.</p> <p>Šios priemonės įtraukimas į CPK bendrųjų laikinųjų apsaugos priemonių sąrašą kritikuotinas ir teisinės technikos požiūriu. CPK 145 straipsnio 3 dalis įtvirtina galimybę tam tikrų kategorijų civilinėse bylose</p>
---	--

		<p>įstatymais nustatyti konkrečių laikinųjų apsaugos priemonių taikymą. CPK 375 straipsnio 1 dalis įtvirtina tam tikrus ypatumus nagrinėjant šeimos bylas, kuriame numatytos bendrųjų ieškinio nagrinėjimo taisyklių išimties taikomos šeimos byloms, ir nustatytas CK procesinių normų prioritetas prieš bendrąsias ginčo teisenos taisykles. Todėl bendrosios ginčo teisenos normos taikomos tada ir tiek, kiek nereglamentuoja CPK XIX skyrius ir CK procesinės normos šeimos bylose. CPK 383 straipsnio 5 dalis nustato, jog santuokos nutraukimo ar pripažinimo negaliojančia, sutuoktinių gyvenimo skyrium (separacijos) bylose (taip pat CK 3.75 str. 3 d.) teismas, kol bus priimtas sprendimas, atsižvelgdamas į sutuoktinių, vaikų, taip pat į vieno sutuoktinio interesus, gali taikyti laikinąsias apsaugos priemones, nurodytas CK 3.65 straipsnyje. Taigi specialiosios šeimos bylų nagrinėjimo normos nustato specialius laikinųjų apsaugos priemonių taikymo pagrindus ir specialias laikinąsias apsaugos priemones – laikino išlaikymo priteisimą ar laikinųjų apribojimų nustatymą CK nustatyta tvarka. Pagal CK 3.65 straipsnio 1 dalį teismas, atsižvelgdamas į sutuoktinių vaikų, taip pat į vieno sutuoktinio interesus, gali taikyti laikinąsias jų apsaugos priemones, kol bus priimtas teismo sprendimas. Iš šios normos matyti, kad laikinųjų apsaugos priemonių, taikomų CK 3.65 straipsnio pagrindu, apsaugos objektas ir tikslas yra sutuoktinių vaikų arba vieno sutuoktinio interesai, bet ne teismo sprendimo įvykdymo užtikrinimas. Todėl laikinosios apsaugos priemonės gali būti taikomos, kai yra pagrindas manyti, jog gali būti pažeisti minėtų asmenų interesai. Atsižvelgiant į tai, jog šeimos bylose yra nustatytos specialios normos taikytinos specialiais pagrindais, nuoseklios teisinės technikos požiūriu, Projekto autoriai privalėjo ne į bendrųjų laikinųjų apsaugos priemonių sąrašą įvesti naują priemonę, bet papildyti specialiąsias šeimos bylų nagrinėjimo normas ir jų taikymo pagrindus.</p> <p>Mūsų nuomone, šiuo metu CPK 145 straipsnio 1 dalies 8 punkte esantis išimtiniais atvejais draudimas atsakovui išvykti iš nuolatinės gyvenamosios vietos yra nepagrįstai asmens teises varžanti norma, nepadedanti pasiekti laikinųjų apsaugos priemonių taikymo tikslo, todėl įstatyme neturėtų būti plečiamas dar didesnis asmenų, kuriems gali būti taikomi apribojimai, ratas.</p>
10.	<p>86 straipsnis. 146 straipsnio pakeitimas</p> <p>Pakeisti 146 straipsnį ir jį išdėstyti taip:</p> <p>„146 straipsnis. Atsakovo nuostolių, galimų dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, atlyginimo užtikrinimas</p> <p>1. Teismas, taikydamas laikinąsias apsaugos priemones, nutartimi gali pareikalauti, kad ieškovas ar kitas prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones padavęs asmuo per teismo nustatytą terminą pateiktų atsakovo nuostolių, galinčių atsirasti dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, atlyginimo užtikrinimą,</p>	<p>Iki šiol buvo nustatyta, jog įsiteisėjęs teismo sprendimui, kuriuo ieškinyis atmestas, atsakovas turi teisę reikalauti, kad ieškovas atlygintų nuostolius, kuriuos jam padarė ieškovo prašymu taikytos laikinosios apsaugos priemonės, pateikiant ieškinį naujoje byloje bendra ieškininės teisenos tvarka dėl nuostolių atlyginimo. Projekto 146 straipsnio 2 dalis pateikė naują: galimybę gauti savo reikalavimų patenkinimą iš galimų atsakovo nuostolių užtikrinimo sumos.</p> <p>Mūsų nuomone, toks reglamentavimas iškreipia visą teisinę sistemą. Ieškovas, kurio teismo sprendimo įvykdymui buvo taikytos laikinosios apsaugos priemonės, neturi pirmumo teisės prieš kitus kreditorius į savo reikalavimų patenkinimą iš atsakovo turto. Ieškovo reikalavimai tenkinami bendra tvarka, kartu su visais kreditoriais. Tačiau atsakovas įgyja pirmumo teisę prieš kitus kreditorius išieškoti nuostolius iš atsakovo įneštos sumos ar banko garantijos. Šiuo atveju neaišku, kaip turėtų</p>

<p>kuriuo taip pat gali būti ir banko garantija. Ieškovui neįmokėjus pinigų arba nepateikus banko garantijos per nustatytą terminą, teismas per tris darbo dienas nuo termino pasibaigimo dienos privalo panaikinti taikytas laikinąsias apsaugos priemones.</p> <p>2. Įsiteisėjus sprendimui, kuriuo ieškinys atmestas, atsakovas turi teisę reikalauti, kad ieškovas atlygintų nuostolius, kuriuos atsakovas patyrė dėl ieškovo prašymu taikytos laikinosios apsaugos priemonės. Atsakovas, kuriam buvo užtikrintas galimų nuostolių atlyginimas, turi pirmumo teisę gauti savo reikalavimų patenkinimą iš galimų atsakovo nuostolių atlyginimo užtikrinimo sumos. Motyvuotą ir įrodymais pagrįstą prašymą dėl nuostolių atlyginimo iš galimų atsakovo nuostolių atlyginimo užtikrinimo sumos atsakovas turi pareikšti ne vėliau kaip per keturiolika dienų po teismo sprendimo dėl ginčo esmės įsiteisėjimo dienos. Nuostolių atlyginimo iš galimų atsakovo nuostolių atlyginimo užtikrinimo sumos klausimas išsprendžiamas teismo nutartimi rašytinio proceso tvarka. Ši nutartis gali būti skundžiama atskiruoju skundu.“</p>	<p>būti tais atvejais, kai pirmumo teisę nustato kiti įstatymai. Pvz.: vykdant išieškojimą iš skolininko vykdymo procese bendra tvarka, arba ar kita Įmonių bankroto įstatyme nustatyta kreditorių reikalavimų tenkinimo eilė, jei ieškovui bylinėjimosi metu būtų iškelta bankroto byla, arba tais atvejais, jei ieškovas būtų bankrutuojanti įmonė? Be to, greitas procesas sudaro piktnaudžiavimo prioriteto teisę galimybę, pvz.: ieškovas, susitaręs su kitu asmeniu, paduoda jį į teismą, „padaroma žala“ laikinųjų apsaugos priemonių taikymu, su kuria ieškovas sutinka ir nesažiningas kreditorius įgyja prioriteto teisę į išieškomas sumas.</p> <p>Kita vertus, CK yra įtvirtintas visiško žalos atlyginimo principas, todėl, jei realūs nuostoliai yra didesni, nei buvo įnešta ieškovo pinigų arba buvo pateikta banko garantija atsakovo nuostoliams atlyginti užtikrinti, nėra užtikrinta atsakovo nuostolių atlyginimo dalis viršijanti ieškovo užtikrinimui pateiktą sumą. CPK neleidžia taikyti laikinųjų apsaugos priemonių, nes šios priemonės gali būti taikomos tik pareiškiant ieškinį. Taip pat nėra neaišku, ar atsakovas taip pat išlaiko prioriteto teisę išieškant visą nuostolių dalį, įskaitant ir dalį, kuri nebuvo ieškovo užtikrinta įnešant pinigus į teismo sąskaitą arba pateikiant banko garantiją? Taip pat nėra aišku, ar atsakovas išlaiko prioriteto teisę į kitą ieškovo turtą, jei atsakovas neįnešė pinigų ir nepateikė banko garantijos teismo nustatytu terminu ir taikytos priemonės buvo panaikintos, tačiau atsakovas patyrė nuostolių per tą laikotarpį, kol laikinosios apsaugos priemonės buvo taikomos? Tokiu prioriteto suteikimu tik į sumą, kurią ieškovas įnešė, pažeidžiamas kitų atsakovų, kurie patyrė nuostolius, bet ieškovas neužtikrino visų ar dalies nuostolių atlyginimo.</p> <p>Abejonių, dėl galimų asmens teisių pažeidimų, taip pat kelia proceso greitumas ir rašytinis procesas. Įpareigojimas atsakovui per 14 dienų pateikti motyvuotą ir įrodymais pagrįstą prašymą gali būti sunkiai įgyvendinamas dėl keleto priežasčių. Nuostoliai atsakovui gali būti padaromi ir turi būti paskaičiuojami iki to momento, kai laikinosios apsaugos priemonės panaikinamos, t. y. faktiškai iki teismo sprendimo įsiteisėjimo. Kadangi siuntos Lietuvoje teismus pasiekia per 3-5 dienas, tai teismas sprendimą, kaip įsiteisėjusį, faktiškai išduoda ne anksčiau kaip po 5 dienų, nuo jo įsiteisėjimo. Nepaisant to, jei atsakovas yra didelė įmonė, vykdanči įvairiapusę komercinę-ūkinę veiklą, tai nuostolių paskaičiavimas ir įrodymų pateikimas ir per 14 dienų sunkiai įgyvendinamas, nekalbant jau apie trumpesnę laikotarpį. Praleidęs terminą, mūsų nuomone, atsakovas nepraranda teisės nuostolius išieškoti bendra ieškinine tvarka, bet praranda prioriteto teisę į ieškovo įneštus pinigus arba banko garantiją.</p> <p>Nėra aišku, koks tiesos nustatymo kriterijus taikomas teismui priimant nutartį. Byla nagrinėjama rašytinio proceso tvarka. Nors įstatyme nenurodoma, tačiau bendrieji teisės principai reikalauja, jog būtų išklaudyta ir kita pusė, todėl ieškovas turi teisę pateikti atsiliepimą, jame nurodyti savo argumentus, pateikti savo įrodymus, ginčyti atsakovo įrodymus ir teiginius. Įstatyme nieko nekalbama ir apie įrodymus, todėl manytina, jog šalys savo teiginius gali įrodinėti visomis įrodinėjimo priemonėmis, todėl neaišku, kaip turėtų būti apklausiami liudytojai, daromos ekspertizės, kaip įrodymus turi vertinti</p>
--	--

		<p>teismas, jei jie yra priešingi ir t. t.? Jei išklausomos abi pusės, nėra aišku, ar įrodymai vertinami formaliai (pvz.: kaip priimant sprendimą už akių), ar ne. Teismas ginčą išsprendžia nutartimi, kurios apskundimo terminas 7 dienos, nors pagal sudėtingumą bylos dėl nuostolių atlyginimo yra gana sudėtingos. Taigi ieškovui ribojama gynyba ir pirmos instancijos teisme, ir galimybės tinkamai pasinaudoti apeliacijos teise.</p> <p>Atsižvelgiant į tai manytume, jog nėra pagrindo keisti esamą atsakovo nuostolių, atsiradusių dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procesą visiškai pasinaudoti apeliacijos teise.</p>
11.	<p>87 straipsnis. 147 straipsnio pakeitimas</p> <p>Pakeisti 147 straipsnį ir jį išdėstyti taip:</p> <p>147 straipsnis. Prašymų, susijusių su laikinosiomis apsaugos priemonėmis, nagrinėjimas</p> <p>1. Prašymus, susijusius su laikinosiomis apsaugos priemonėmis, nagrinėja pirmosios instancijos teismas. Kai prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones nurodytas pateikiamame ieškinyje, laikinųjų apsaugos priemonių taikymo klausimas nagrinėjamas tik išsprendus ieškinio, kuriame jį prašoma taikyti, priėmimo klausimą. Šiuo atveju teismas ieškinio priėmimo klausimą ir jame pateiktus prašymus dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo rašytinio proceso tvarka išsprendžia nedelsdamas, bet ne vėliau kaip kitą darbo dieną nuo ieškinio pateikimo teismui dienos. Teismas, atsižvelgdamas į sprendžiamo klausimo sudėtingumą, išimtiniais atvejais gali atidėti šioje dalyje numatytą klausimą nagrinėjimą, tačiau visais atvejais turi juos išspręsti ne vėliau kaip per tris dienas nuo prašymo gavimo dienos.</p> <p>2. Dalyvaujantys byloje asmenys prašymus, susijusius su laikinųjų apsaugos priemonių taikymu, turi teisę pateikti spręsti apeliacinės instancijos ir kasaciniam teismui, kai jų žinioje yra byla dėl ginčo esmės.</p> <p>3. Teismas gali imtis laikinųjų apsaugos priemonių, remdamasis pagrįstu rašytiniu suinteresuoto asmens prašymu iki ieškinio teismui padavimo dienos. Pateikdamas tokį prašymą, suinteresuotas asmuo turi nurodyti priežastis, dėl kurių ieškinyje nebuvo paduotas kartu su prašymu, pateikti įrodymus, patvirtinančius grėsmę pareiškėjo turtiniams interesams, ir sumokėti pusės šio Kodekso 80 straipsnyje numatyto žyminio mokesčio dydžio užstatą. Prašant</p>	<p>Projekto autorių siūloma naujovė – laikinųjų apsaugos priemonių taikymas iki ieškinio priėmimo teisme, jei padavus ieškinį nustatomas terminas ieškinio trūkumams pašalinti.</p> <p>Dabar galiojančiame įstatyme yra galimybė taikyti laikinąsias apsaugos priemones iki ieškinio padavimo, ji nėra keičiama, tik papildoma: buvęs įpareigojimas sumokėti pusę būsimo žyminio mokesčio keičiamas į užstato sąvoką ir įvedamas 1000 Lt užstatas taikant laikinąsias apsaugos priemones byloje nagrinėjamosiose užsienio teismuose arba nacionaliniuose ar užsienio arbitražo teismuose. Įpareigojimas pateikti užstatą laikytinas pozityviu dalyku. Tačiau neaišku, kodėl Projekte neliko maksimalaus naikinamojo keturiolikos dienų termino ieškiniui Lietuvos Respublikos teismuose pateikti, nors atsirado maksimalus naikinamasis trisdešimties dienų terminas ieškiniui užsienio teismui ar arbitražui pateikti.</p> <p>Mūsų nuomone, principinių korekcijų reikalauja Projekto 147 straipsnio 4 dalis, kurioje nustatyta - „<i>jeigu ieškinyje, kuriame prašoma taikyti laikinąsias apsaugos priemones, neatitinka procesinio dokumento turiniui ir formai keliamų reikalavimų, tačiau ieškovas sumokėjo ne mažiau kaip pusę šio Kodekso 80 straipsnyje numatyto žyminio mokesčio, teismas nustato terminą ieškinio trūkumams pašalinti ir nedelsdamas apie tai pranešimu informuoja ieškovą. Jeigu ieškovas, gavęs teismo nutartį dėl ieškinio trūkumų šalinimo, prašo taikyti laikinąsias apsaugos priemones net ir esant ieškinio trūkumams, teismas klausimą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo išsprendžia mutatis mutandis taikydamas šio <u>straipsnio 1 dalies</u> nuostatas</i>“. O šio straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog teismas „<i>prašymus dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo rašytinio proceso tvarka išsprendžia nedelsdamas, bet ne vėliau kaip kitą darbo dieną nuo ieškinio pateikimo teismui dienos</i>“. Taigi faktiškai įvedama nauja galimybė taikyti laikinąsias apsaugos priemones iki ieškinio padavimo, tačiau skirtingai, nei bendruoju atveju, kai taikomos laikinosios apsaugos priemonės iki ieškinio padavimo, šiuo atveju nebereikia pateikti įrodymų, patvirtinančius grėsmę pareiškėjo turtiniams interesams, teismas nenustato termino, per kurį turi būti pateiktas ieškinyje ir nepadavus ieškinio nėra prarandamas pusės žyminio mokesčio dydžio užstatas. Priešingai, suteikiama galimybė piktnaudžiauti procesinėmis teisėmis, ieškovas, pritaikius laikinąsias apsaugos priemones, gali paduoti „pataisytą ieškinį“ su kitais, nei buvo anksčiau teismo nurodyti, akivaizdžiais trūkumais, pvz.: nepasirašytą ieškinį ir t. t., taip užvilkindamas laikinųjų apsaugos priemonių galiojimą keletą mėnesių net realiai nepadavus</p>

	<p>taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kurios susijusios su nacionaliniuose ar užsienio arbitražuose arba užsienio teismuose nagrinėtinomis bylomis, mokamas 1000 litų dydžio užstatas. Pareiškėjo motyvuotu ir įrodymais pagrįstu prašymu dėl sunkios jo turtinės padėties teismas nutartimi užstato dydį gali sumažinti. Teismas, pritaikęs laikinąsias apsaugos priemones, nustato terminą, per kurį turi būti pateiktas ieškinys. Jeigu ieškinys turi būti pateiktas užsienio teismui ar arbitražui, terminas negali būti ilgesnis kaip trisdešimt dienų. Nepateikus per teismo nustatytą terminą ieškinio, laikinosios apsaugos priemonės panaikinamos. Jeigu ieškinys nepateikiamas dėl suinteresuotojo asmens kaltės, užstatas negražinamas. Šioje dalyje minimas prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones turi būti pateikiamas teismui, kuris pagal teisingumo taisyklės nagrinės patį ieškinį. Pateikiant prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, susijusias su užsienio teisme arba užsienio ar nacionaliniame arbitraže nagrinėtina byla, prašymas pateikiamas apylinkės teismui pagal atsakovo arba jo turto buvimo Lietuvoje vietą.</p> <p>4. Jeigu ieškinys, kuriame prašoma taikyti laikinąsias apsaugos priemones, neatitinka procesinio dokumento turiniui ir formai keliamų reikalavimų, tačiau ieškovas sumokėjo ne mažiau kaip pusę šio Kodekso 80 straipsnyje numatyto žyminio mokesčio, teismas nustato terminą ieškinio trūkumams pašalinti ir nedelsdamas apie tai pranešimu informuoja ieškovą. Jeigu ieškovas, gavęs teismo nutartį dėl ieškinio trūkumų šalinimo, prašo taikyti laikinąsias apsaugos priemones net ir esant ieškinio trūkumams, teismas klausimą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo išsprendžia <i>mutatis mutandis</i> taikydamas šio straipsnio 1 dalies nuostatas.</p>	<p>ieškinio. Šiuo atveju iškyla klausimas, kas yra užtikrinimo dalykas, nes nuo to priklausytų, ką turi užtikrinti teismas. Padavus ieškinį, ieškinio reikalavimai yra žinomi ir teismui yra aiškus galimas ieškovui palankaus teismo sprendimo rezultatas, todėl tam rezultatui pasiekti ir taikomos laikinosios apsaugos priemonės.</p> <p>Taisydamas ieškinio trūkumus ieškovas yra laisvas keisti ieškinio dalyką. Pagal siūlomas Projekto nuostatas ieškovas, taisydamas ieškinio trūkumus jokių pareigų neturi, išskyrus pareigą sumokėti pusę žyminio mokesčio. Čia ieškovui atsiranda dar viena galimybė piktnaudžiauti procesinėmis teisėmis. Kadangi iki ieškinio padavimo dar nėra ieškinio, todėl nėra ir ieškininių reikalavimų. Kadangi nėra ieškininių reikalavimų, todėl negalės būti ir priimtas galimai ieškinį tenkinantis teismo sprendimas. Kadangi negali būti priimtas ieškovui palankus teismo sprendimas, todėl negali būti taikomos laikinosios apsaugos priemonės teismo sprendimo įvykdymui užtikrinti. Kol nėra ieškinio, asmuo turi subjektines teises į savo tam tikrus turtinius interesus. Būtent šių turtinių interesų apsaugai, iki ieškinio padavimo, ir taikomos laikinosios apsaugos priemonės. Todėl skirtingai, nei taikant laikinąsias apsaugos priemones pareiškus ieškinį, laikinosios apsaugos priemonės iki ieškinio priėmimo skirtos tikslu ne užtikrinti teismo sprendimo įvykdymą, bet užtikrinti pareiškėjo turtinių interesų apsaugą. Šis skirtumas nustato laikinųjų apsaugos priemonių taikymui iki ieškinio padavimo būtiną įrodinėjimo aplinkybę.</p> <p>Iki ieškinio padavimo laikinųjų apsaugos priemonių taikymas yra ekstraordinarinis, todėl jam turi būti taikomi griežtesni reikalavimai, nei pateikus ieškinį. Dėl to, mūsų nuomone, jei ieškinys nepriimamas ir nustatomas terminas trūkumams šalinti, ieškovui gali būti suteikiama teisė prašyti taikyti laikinąsias apsaugos priemones nedelsiant, tačiau jam turi būti taikomi tokie pat reikalavimai ir pasekmės, kaip ir taikant laikinąsias apsaugos priemones iki ieškinio padavimo. Todėl Projekto 147 straipsnio 4 dalyje turėtų būti įtvirtinta nuoroda ne į to paties straipsnio 1 dalį, bet į 3 dalį, reglamentuojančią laikinųjų apsaugos priemonių taikymą iki ieškinio padavimo.</p> <p>Siūloma papildyti 147 str. 3 d. nuostata, kad prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones, susijusias su užsienio teisme arba užsienio arbitraže nagrinėtina byla, prašymas pateikiamas apylinkės teismui. Manome, kad tokia nuostata prieštarauja bendrajam principui, kad prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių turi nagrinėti tas teismas, kuriam teisinga byla. Šiuo atveju, jeigu ieškinys užsienio teisme ar arbitraže yra viršijantis 100 000 Lt ieškinio kainą, prašymus turėtų nagrinėti apygardos teismas, o ne apylinkės teismai.</p>
12.	<p>162 straipsnis. Teismo posėdžio pertrauka</p> <p>1. Teismo posėdis kiekvienoje byloje vyksta nepertraukiamai, išskyrus atvejus, kai skelbiama pertrauka, kurios</p>	<p>Nesuprantami yra įstatymo projekto autorių motyvai, kodėl pertrauka negali trukti ilgesnį laiką negu 5 dienos. Manome, kad pataisa yra nereikalinga. Bylą nagrinėjantis teismas pats organizuoja savo darbą ir turėtų turėti teisę</p>

	<p>trukmė negali būti ilgesnė kaip penkios dienos.</p> <p>2. Pertraukų skaičius nagrinėjant bylą neribojimas, tačiau visais atvejais teismo posėdžio pertrauka gali būti skiriama tik siekiant užtikrinti teismui ir dalyvaujantiems byloje asmenims galimybę pailsėti dėl užsitęsusio bylos nagrinėjimo bei suteikti galimybę operatyviai surinkti trūkstamus byloje įrodymus ir taip užtikrinti kuo greitesnę bylos išnagrinėjimą.</p> <p>3. Po teismo posėdžio pertraukos byla toliau nagrinėjama nuo to veiksmo, kuris buvo atliktas iki pertraukos.</p>	<p>nustatyti tokio ilgio pertrauką, kuri reikalinga. Neretai visos penkios dienos būna užimtos kitomis bylomis, todėl teisėjui nebelieka galimybės skirti pertrauką, yra priverstas atidėti bylos nagrinėjimą.</p>
13.	<p>127 straipsnis. 269 straipsnio pakeitimas</p> <p>Pakeisti 269 straipsnį ir jį išdėstyti taip:</p> <p>„269 straipsnis. Sprendimo priėmimo ir paskelbimo atidėjimas tvarka</p> <p>1. Išimtiniais atvejais, atsižvelgdamas į bylos sudėtingumą bei mastą, teismas nutartimi gali ne ilgesniam kaip keturiolikos dienų terminui atidėti sprendimo priėmimą ir paskelbimą. Šiuo laikotarpiu teisėjas gali nagrinėti kitas bylas. Sprendimas, kurio priėmimas ir paskelbimas buvo atidėti, turi atitikti visus šio Kodekso 270 straipsnyje nustatytus reikalavimus, tačiau paskelbiama gali būti tik sprendimo įžanginė ir rezoliucinė dalys, trumpai žodžiu išdėstant sprendimo motyvus. Teismas, išnagrinėjęs bylą, gali nutarti priimti ir paskelbti sprendimą ne vėliau kaip po dvidešimties dienų. Šiuo laikotarpiu teisėjas gali nagrinėti kitas bylas. Sprendimui priimti ir paskelbti taikomi šio Kodekso 268 straipsnyje numatyti reikalavimai.</p> <p>2. Nutartis atidėti dėl sprendimo priėmimą priėmimo ir paskelbimą paskelbimo gali būti teismo priimta ir neišeinant į sprendimų priėmimo kambarį.</p> <p>3. Nutartyje atidėti dėl sprendimo priėmimą priėmimo ir paskelbimą paskelbimo teismas taip pat nurodo sprendimo paskelbimo datą.</p> <p>4. Ligos ar kitais išimtiniais, su teisėjo asmeniu susijusiais atvejais, teismo pirmininkas, jo pavaduotojas ar Civilinių bylų skyriaus pirmininkas gali motyvuota nutartimi nustatyti kitą sprendimo priėmimo ir paskelbimo datą. Apie naujai paskirtą datą informuojami dalyvaujantys byloje</p>	<p>Galiojantis civ. procesas numato 14 dienų atidėjimo laikotarpį, tiek pirmos instancijos teisme, tiek apeliacinės instancijos teisme. Kyla klausimas, kokie argumentai lėmė kad ketinama nustatyti nevienodą sprendimo priėmimo ir paskelbimo atidėjimo terminą. Pirmos instancijos teisme 20 dienų, o apeliacinės instancijos teisme 30 dienų (projekto 325 str.). Pirmos instancijos teisme rašant sprendimą sudėtingose bylose privalu nurodyti visus įrodymus, juos aprašyti, išspręsti visus reikalavimus, net ir tuos, kurių šalys apeliacine tvarka neskundžia. Tuo tarpu apeliacine tvarka nagrinėjantis teismas daugiau remiasi teisės normų aiškinimu, retais atvejais tiria naujus įrodymus. Techninio darbo yra daugiau pirmos instancijos teisme aprašant įrodymus.</p> <p>Siūlymas. Jeigu siekiama proceso koncentruotumo, greitumo, tuomet neturėtų būti visai keičiamas šis straipsnis, paliekami tie patys terminai abiejuose instancijose.</p> <p>Jeigu yra motyvuoti paaiškinimai, kad terminas turi būti ilgesnis procesiniam sprendimui surašyti – tuomet terminai turėtų būti vienodi tiek pirmos instancijos teisme tiek apeliacinės instancijos teisme.</p>

	asmenys.“	
14.	<p>137 straipsnis. 285 straipsnio pakeitimas</p> <p>Pakeisti 285 straipsnį ir jį išdėstyti taip:</p> <p>„285 straipsnis. Sprendimo už akių priėmimas</p> <p>1. Sprendimas už akių gali būti priimtas pasirengimo bylos nagrinėjimui teisme metu tais atvejais, kai neatvyksta į teismo parengiamąjį posėdį viena iš šalių, kuriai tinkamai pranešta apie teismo posėdžio laiką ir vietą ir iš jos negautas pareiškimas nagrinėti bylą jai nedalyvaujant, o atvykusi šalis prašo tokio sprendimo priėmimo, taip pat kai šalis nustatytu terminu nepateikia atsiliepimo į ieškinį, paruošiamojo dokumento ir kita šalis savo atsiliepime į ieškinį ar paruošiamajame dokumente prašė priimti sprendimą už akių kitais šiame Kodekse numatytais atvejais. Sprendimas už akių taip pat gali būti priimtas dėl vieno ar kelių ieškovų ar atsakovų, kai šie, esant minėtoms sąlygoms, neatvyksta į parengiamąjį teismo posėdį arba nustatytu terminu nepateikia atsiliepimo į ieškinį ar paruošiamojo dokumento byloje, kurioje yra keli ieškovai ar atsakovai. Jeigu atvykusi į teismo posėdį šalis nesutinka, kad būtų priimtas sprendimas už akių, teismas vadovaujasi šio Kodekso 246 straipsniu.</p> <p>2. Sprendimas už akių dėl neatvykusio pasvyvus atsakovo gali būti priimtas tik dėl tų ieškinio reikalavimų ir jį pagrindžiančių aplinkybių, apie kuriuos atsakovas buvo informuotas šio Kodekso nustatyta tvarka. Priimdamas sprendimą už akių, teismas atlieka formalų aktyviosios šalies byloje pateiktų ir nurodytų įrodymų vertinimą, t. y. įsitikina, kad pasitvirtinus šių įrodymų turiniui būtų pagrindas priimti tokį sprendimą.</p> <p>3. Teismas netenkina atvykusios į teismo posėdį aktyviosios šalies prašymo priimti sprendimą už akių ir atideda bylos nagrinėjimą, jeigu:</p> <p>1) neatvykusiai pasvyviajai šaliai nebuvo tinkamai pranešta apie teismo posėdžio laiką ir vietą arba nebuvo tinkamai įteikti procesiniai dokumentai, kuriuose nurodyta nustatytais terminais pateikti atsiliepimą į ieškinį, paruošiamąjį dokumentą;</p> <p>2) iš pasvyviosios neatvykusios</p>	<p>Projekto 3 d. 3 p. suvaržo teismo galimybę priimti sprendimą už akių tuo atveju, kai procesiniai dokumentai pasvyviajai šaliai įteikti per kuratorių arba viešo paskelbimo būdu. Teismų praktikoje yra nemažai atvejų, kai atsakovas yra pasislėpęs, neteikia teismui atsiliepimų, jokiais būdais nebendradarbiauja nei su teismu, nei su priešinga šalimi. Dažnai kuratoriaus paskyrimas ir paskelbimas viešai yra vienintelis būdas pranešti šaliai (tegul ir formaliai) apie pradėtą procesą. Užkirtus teismui kelią priimti sprendimą už akių, byla atsidurtų aklavietėje. Aišku, teismas tokiu atveju turėtų nagrinėti bylą iš esmės, procesas nuo to tik pailgėtų. Šio punkto dabar nėra ir jo nereikia.</p> <p>Nesuprantama, kodėl teismui nustatomas ne ilgesnis kaip 7 dienų terminas priimti sprendimą už akių tuo atveju, kai nėra pateiktas atsiliepimas į ieškinį (projekto 6 d.).</p>

	<p>šalies gautas prašymas atidėti bylos nagrinėjimą parengiamąjį posėdį, nurodant ir pagrindžiant neatvykimo į teismo posėdį priežastis, jeigu teismas šias priežastis pripažino svarbiomis;</p> <p>3) procesiniai dokumentai pasyviajai šaliai įteikti šio Kodekso 129 arba 130 straipsniuose nurodytais būdais;</p> <p>4) kai pasyvusis atsakovas tinkamai informuotas tik dėl dalies aktyvaus ieškovo reikalavimų ir jų pagrindžiančių aplinkybių, bet kitų ieškinio reikalavimų negalima išnagrinėti skyrium;</p> <p>5) kitais šio Kodekso nustatytais atvejais, kai priimti sprendimo už akių neleidžiama.</p> <p>4. Teismo atsisakymas priimti sprendimą už akių turi būti motyvuotas.</p> <p>5. Neatvykusi Pasyvioji šalis, dėl kurios priimtas sprendimas už akių, negali šio sprendimo skųsti nei apeliacine, nei kasacine tvarka, bet gali šio Kodekso 287 straipsnyje nustatyta tvarka paduoti pareiškimą dėl sprendimo už akių peržiūrėjimo.</p> <p>6. Sprendimo už akių priėmimas ir paskelbimas negali būti atidėtas. Sprendimo už akių priėmimo dėl atsiliepimo į ieškinį, paruošiamojo dokumento nepateikimo nustatytu terminu klausimas išsprendžiamas rašytinio proceso tvarka šalims nepranešus ne vėliau kaip per septynias dienas nuo termino pateikti paruošiamąjį dokumentą pasibaigimo dienos.</p> <p>7. Sprendimo už akių nuorašas patvirtinta kopija ne vėliau kaip per tris dienas nuo jo priėmimo dienos išsiunčiamas išsiunčiama pasyviajai neatvykusiai šaliai.“</p>	
15.	<p>138 straipsnis. Kodekso papildymas 285¹ straipsniu Papildyti Kodeksą 285¹ straipsniu:</p> <p>„285¹ straipsnis. Netikrasis sprendimas už akių</p> <p>1. Jeigu viena iš ginčo šalių be svarbių priežasčių neatvyksta į teismo posėdį bylos teismo nagrinėjimo metu ir nėra gautas prašymas nagrinėti bylą jai nedalyvaujant, aktyvioji šalis turi teisę prašyti teismo priimti byloje netikrąjį sprendimą už akių.</p> <p>2. Priimdamas netikrąjį sprendimą už akių, teismas ištiria ir įvertina visus sprendimo priėmimo momentu byloje</p>	<p>Manome, pataisa be jokio motyvo ir reikalo komplikuojamas jau kurį laiką sėkmingas taikomas ir daugeliu atvejų naudingas sprendimo už akių institutas. Pagal Konstitucinio teismo išaiškinimą bet koku atveju sprendimas už akių turi būti priimamas įvertinus visus byloje esančius įrodymus, nepaisant, kurioje bylos stadijoje tai daroma.</p> <p>Manome, kad Lietuvos CPK nustatytas sprendimo už akių institutas turėtų būti tobulinamas ta linkme, kad atliktų stipresnę pasyviosios šalies nubaudo ir auklėjimo funkciją. Neturėtų būti reikalaujama išsamiai analizuoti įrodymus ir motyvuoti sprendimą už</p>

	<p>esančius įrodymus.</p> <p>3. Šiame straipsnyje nurodyto netikrojo sprendimo už akių priėmimui bei peržiūrėjimui <i>mutatis mutandis</i> taikomi šio Kodekso 285-288 straipsnių reikalavimai.</p>	<p>akių, priešingai, teismui turėtų būti suteikta laisvė <i>priimti sprendimą už akių formaliai įvertinus pateiktuosius įrodymus</i>. Tai tik stiprintų pasitikėjimą teismais, pagreitinėtų bylinėjimosi procesus.</p>
16.	<p>148 straipsnis. 303 straipsnio pakeitimas</p> <p>303 straipsnio 1 dalį pripažinti netekusia galios ir visą straipsnį išdėstyti taip:</p> <p>„303 straipsnis. Apribojimais pateikti apeliacinį skundą</p> <p>2. Apeliacinio apskundimo objektu negali būti teismo sprendimas už akių, jeigu skundą paduoda asmuo, dėl kurio toks sprendimas yra priimtas.“</p>	<p>Šiuo pakeitimu tik didinamas bylų skaičius apeliacinės instancijos teismuose.</p>
17.	<p>201 straipsnis. 410 straipsnio 2 dalies pakeitimas</p> <p>410 straipsnio 2 dalyje išbraukti žodžius „išskyrus ginčus dėl žalos atlyginimo ir kitus šiame Kodekse nustatytus ginčų atvejus“ ir šią dalį išdėstyti taip:</p> <p>„2. Šiame skyriuje nustatyta tvarka nagrinėjami dėl darbo teisinių santykių kylantys ginčai; išskyrus ginčus dėl žalos atlyginimo ir kitus šiame Kodekse nustatytus ginčų atvejus.“</p>	<p>Darbo byloms nagrinėti apylinkių teismuose yra nustatyti trumpi terminai, kurių labai sunku laikytis esant dideliame bylų kiekiui. Bylas dėl žalos atlyginimo iki šiol buvo galima nagrinėti bendra tvarka, t.y. pagal bylų eilę. Pagal siūlomą pakeitimą ir bylos dėl žalos atlyginimo turėtų būti nagrinėjamos kaip darbo bylos, tai tik dar labiau apsunkintų apylinkių teismų darbą. Siūlytina šios pataisos atsisakyti.</p>
18.	<p>205 straipsnis. 431 straipsnio 3 dalies ir 5 dalių pakeitimas</p> <p>1. 431 straipsnio 3 dalyje po žodžių „Ši teismo nutartis“ įrašyti žodžius „gali būti skundžiama“, išbraukti žodį „neskundžiama“, papildyti šią dalį trečiuoju sakiniu ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„3. Tuo atveju, jeigu pagal kreditoriaus reikalavimą iškėlus teisme bylą ir priėmus teismo įsakymą paaiškėja, kad skolininko gyvenamoji ir darbo vietos yra nežinomos, teismas panaikina teismo įsakymą ir kreditoriaus pareiškimą palieka nenagrinėtą. Ši teismo nutartis gali būti skundžiama atskiruoju skundu neskundžiama. Šioje dalyje nurodytu atveju teismas gali panaikinti teismo įsakymą ir kreditoriaus pareiškimą palikti nenagrinėtą tik prieš tai nustatęs kreditoriui terminą patikslinti skolininko gyvenamąją vietą arba atlikti veiksmus, kad teismas galėtų panaudoti kitą įteikimo būdą.“</p> <p>2. 431 straipsnio 5 dalyje po žodžio „apdoroti“ įrašyti žodžius „teisingumo</p>	<p>Siūlomais pakeitimais griaunama teismų įsakymų supaprastinto nagrinėjimo tvarka. Pagal dabar galiojančią praktiką panaikinus įsakymą pareiškimas paliekamas nenagrinėtas ir kreditorius gali iš naujo kreiptis su nauju pareiškimu arba pateikti ieškinį. Jeigu teismas turės rašyti kreditoriui nutartį, nustatinėti terminus pašalinti trūkumus įpareigojant nurodyti skolininko gyvenamąją vietą ar būstinės vietą, tokia byla netenka prasmės kaip supaprastinto proceso byla, ji užsitęsia taip pat kaip ir bendra tvarka nagrinėjama.</p> <p>Apskritai susipažinus su XXIII skyriaus siūlomais pakeitimais darytina išvada, kad pakeitimais yra siekiama reformuoti teismo įsakymo kategorijos bylų nagrinėjimą. Šiai nuomonei Apylinkių teisėjų sąjunga pritaria, tačiau palyginusi anksčiau galiojusias teismų įsakymų nagrinėjimą reguliavusias normas (1964 m. CPK su pakeitimais ir 2003m. CPK) daro išvadą, kad efektyviausias, ekonomiškiausias, operatyviausias, taupantis teismo darbo ir šalių</p>

	<p>ministro nustatyta tvarka“, po žodžio „informacinės“ įrašyti žodžius „ir elektroninių ryšių“ ir šią dalį išdėstyti taip:</p> <p>„5. Šiame skyriuje nustatyta tvarka bylos nagrinėjamos naudojant vienodos formos procesinius dokumentus. Procesiniams dokumentams apdoroti teisingumo ministro nustatyta tvarka gali būti naudojamos informacinės ir elektroninių ryšių technologijos.“</p>	<p>sąnaudas buvo bylų, nagrinėtų teismo įsakymo tvarka būdas, įtvirtintas 1964 m. CPK įsigaliojus 1999-01-01 CPK pakeitimams(dvidešimt pirmasis prim. skirsnis). Esminiai šio skirsnio ypatumai buvo tie, kad teismo įsakymas buvo priimamas tik įteikus procesinius dokumentus skolininkui ir negavus jo prieštaravimų. Kitu atveju byla buvo nukreipiama nagrinėti ieškinio teisenos tvarka arba kreditoriui esant neaktyviam, pareiškimas buvo laikomas nepaduotu. Tai taupė lėšas ir laiką.</p>
19.	<p>209 straipsnis. 435 straipsnio pakeitimas</p> <p>Pakeisti 435 straipsnį ir jį išdėstyti taip:</p> <p>„435 straipsnis. Pareiškimo priėmimas</p> <p>1. Kreditoriaus pareiškimo priėmimo klausimas išsprendžiamas ne vėliau kaip kitą dieną nuo jo pateikimo teismui dienos. Jeigu kreditoriaus pareiškimas atitinka šiame skyriuje nustatytus reikalavimus, jo priėmimo klausimas gali būti išspręstas teisėjo rezoliucija išduodamas teismo įsakymas ir nerašoma teismo nutartis ar teisėjo rezoliucija dėl pareiškimo priėmimo.</p> <p>2. Teismas nutartimi atsisako priimti pareiškimą, jeigu: yra šio Kodekso 137 straipsnio 2 dalyje nurodytos aplinkybės arba jeigu pareiškimas neatitinka šio Kodekso 431 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytų leistinumų reikalavimų. Nutartis atsisakyti priimti pareiškimą gali būti skundžiama atskiruoju skundu.</p> <p>3. Spręsdamas pareiškimo priėmimo ir teismo įsakymo išdavimo klausimus teismas negali tikrinti kreditoriaus reikalavimo pagrįstumo.</p> <p>4. Pareiškimo dėl teismo įsakymo formos ir turinio trūkumai šalinami šio Kodekso 115 straipsnyje nustatyta tvarka. Formos ir turinio trūkumai teismo nustatomi ir pareiškėjui nurodomi teismo pranešime, teismo nutartis šiuo klausimu nerašoma.</p> <p>5. Jeigu šio straipsnio 2 arba 4 dalyje numatytos aplinkybės paaiškėja po pareiškimo priėmimo, teismas, atsižvelgdamas į pareiškimo trūkumų pobūdį, nutartimi pareiškimą palieka</p>	<p>Į supaprastintą procesą įvedamas pareiškimo trūkumų šalinimo institutas, nesvarbu, kad trūkumai turi būti nurodomi pranešime, vis tiek tai pareikalauja papildomo teisėjo arba personalo darbo.</p> <p>Siūlome šio pakeitimo atsisakyti.</p>

	<p>nenagrinėtą arba bylą nutraukia, taip pat panaikina teismo įsakymą, jeigu jis yra priimtas. Šios teismo nutartys gali būti skundžiamos atskiraisiais skundais.</p> <p>5- 6. Jeigu kreditorius atsiima pareiškimą iki teismo įsakymo išdavimo skolininko prieštaravimų gavimo teisme ar termino juos paduoti pasibaigimo, teismas pareiškimą grąžina kreditoriui palieka nenagrinėtą. Tai kreditoriui netrukdo šio Kodekso nustatyta tvarka pareikšti reikalavimą iš naujo. Jeigu kreditorius pareiškia reikalavimo atsisakymą po teismo įsakymo išdavimo, teismas klausimą išsprendžia pagal šiame Kodekse numatytas ieškinio atsisakymo taisykles.“</p>	